

תורת אביגדור

פילזים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: ארי בן-עמי
איורים: יוכבד גדל

פְּרֶשֶׁת בַּא

לדעת ולצמוח

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

פרשת בא לדעת ולצמוח

"אבא," אמר יודי כשהוא נכנס למטבח וראה את אביו מרכז את מבטו בחצי קיווי. "על מה אתה מסתכל בקיווי הזה? מקווה שלא מצאת איזה תולעת - כי אני אכלתי את החצי השני שלו - הבוקר ולא בדיוק בדקתי אותו...!"

"או, שלום יודי!" אמר אבא, מעביר את מבטו מהפרי אל יודי ומניח את משקפיו בחזרה על אפו. "לא ראיתי שנכנסת, אל תדאג, אין כאן שום תולעת. בא לכאן ואראה לך על מה אני מסתכל."

יודי מיהר לשולחן. "תביט על הפרי המדהים הזה," אמר אבא. "האם אתה יודע למה השם מכסה את הקיווי בשערות קטנטנות? דבר ראשון, הן עוזרות להגן על הפרי מחרקים וכן, דבר שני, הן פועלות כמכשיר אוגר מים, בכדי לאגור את טל הבוקר וכן להחזיק את האויר הלח בסמוך לפרי. על ידי כך הפרי מכיל מיץ קיווי מתוק וערב כל כך. והקדוש ברוך הוא אורז בתוך הקיווי ריכוז של ויטמינים - אפילו העור של הפרי מזין מאד, ניתן אפילו לאכול חלק זה, למי שלא מפריע השערות...!"

יודי לא התרגש מידי מהמחווה, לאכול את עור הפרי השעיר... אך הוא ידע שאבא אהב לאכול את זה אז הוא לא אמר כלום.

"מה קרה יודי?" שאל אבא. "אתה נראה קצת מבולבל. האם לא הסברתי ברור?"

"לא, ברור שהסברת היטב," אמר יודי. "אבל אני זוכר שאמרת את זה בארוחת ערב לפני כחודש. למה אתה מסתכל על זה בכזה ריכוז, כאילו... כאילו מעולם לא ראית קיווי? ולפני יומיים אתה דיברת על הצורה המדהימה בה יצר השם את האפרסק, אבל זה כבר משהו שדיברנו עליו כאשר קראנו את ה'תורת אביגדור' - ילדים, של פרשת במדבר. ויום לפני כן, היית כל כך נרגש להראות את זרעוני התפוח. אבל אלו היו כבר חדשות ישנות - כבר דנו על זה גם בעבר. בוודאי שזה מעניין, אבל אנחנו כבר יודעים את זה, לא? לא עדיף להקדיש את הזמן שלנו ללימוד התורה ועשיית מצוות?"

"זו שאלה מצוינת", אמר אבא. "ואני חושב שתוכל למצא את התשובה בפרשת השבוע."

"בפרשת השבוע?" שאל יודי. "אבל זה אודות ארבה, ברד ובכורות. אה, היה להם שם גם את קרבן פסח - האם הם אכלו גם פירות עם קרבן פסח?"

"ממש לא", אמר אבא ופתח את החומש שהיה מונח לידו על השולחן. "למעשה, זה לפני כל הדברים האלה."

"לפני כל הדברים האלה?" קרא יודי, מבולבל. "מה לפני כל הדברים האלה? כתוב רק "בא אל פרעה". האם משה הביא עימו תפוחים וקיווים כשהלך לארמון בכדי לרכך את לב פרעה?"

"הנה", אמר אבא. "בא נסתכל יחד על הפסוק. זה אומר שהשם הולך להביא

עוד מכות על המצרים, 'וידעתם כי אני השם' - היהודים ידעו שאני השם. האם אתה יכול לחשוב על שאלה שמתעוררת על הפסוק הזה?"

"אה, למדנו בתורת אביגדור האחרון שמטרת המכות היתה באמת עבור בני ישראל. אבל למעשה זה די מצחיק, למה שהמכות כאן יהיו שונות מאלו של פרשת וירא? האם היהודים לא הצליחו ללמוד ולהכיר את השם דרך המכות הללו?"

"בדיוק כך!" קרא אבא בחיוך. "והרב אביגדור מילר אומר שהתשובה היא שאין גבול לכמה שאנחנו יכולים להכיר את השם. על ידי שאנו לומדים כל פרט ופרט במה שברא בעולם הזה אנו יכולים לקבל הבנה עמוקה יותר ויותר בבורא יתברך שמו. זה לא מספיק להביט פעם אחת בתפוז. ללמוד אותו ולומר: 'בסדר, הנה - אני יודע שהשם ברא אותו בדרך מדהימה' - ולעולם לא לחשוב על כך שוב.

"בכל פעם שאנו מרימים בידינו פרי, לפני שאנו מברכים, חובה עלינו להביט בו, לחשוב עליו, ולקבל הבנה עמוקה יותר והערכה בגדלות השם שניכרת כל כך במתנות המדהימות והערבות שהקב"ה יצר בעבורנו."

"וואו," אמר יודי. "זה אומר שלא משנה איפה אני נמצא או מה אני עושה, תמיד יש הזדמנות ללמוד עוד על השם רק על ידי ההסתכלות והמחשבה על הבריאה."

"הנה, יודי," אמר אבא, חותך בזהירות את הקיווי לפרוסות. "תברך איתי ובא נהנה יחד מהפרי הטעים הזה ובכך נוכל לחוש יותר בגדלות השם."

"תודה אבא," אמר יודי. "אתה יודע מה? אני חושב שמה שאמרת לי עכשיו יהיה מסר מעולה לתורת אביגדור השבוע. נראה לך שאם נשלח להם את זה הם יפרסמו את זה?"

שבת שלום ומבורך!